

ΕΤΟΣ 62ον

9 Μαρτίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3171)

ΟΙ ΑΛΗΘΙΝΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἡ σημερινή Κυριακή, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὀνομάζεται Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὁ ἀγώνας ὁ πνευματικὸς τοῦ χριστιανοῦ δέν μπορεῖ νά τελεσφορήσει ἂν δέν στηρίζεται στή σωστή πίστη. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἔχει τό προνόμιο νά διασώζει τή σωστή πίστη γιά τόν Θεό, τόν ἄνθρωπο καί τόν κόσμο. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἀποδύθηκαν πολλῆς φορές σέ σκληροὺς ἀγώνες γιά τή διαφύλαξή της.

«Ἐρχου καί ἴδε»

Ἡ ἐμπειρία τῆς γνωριμίας μέ τόν Χριστό τοῦ Φιλίππου καί τοῦ Ναθαναήλ περιγράφεται στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή. Τό ἐπιχείρημα πού προβάλλει ὁ Φίλιππος στόν Ναθαναήλ πού ἀπορεῖ γιατί πιστεύει ὅτι δέν μπορεῖ κάτι καλὸ νά προέλθει ἀπό τή Ναζαρέτ, εἶναι ἀφορηλιστικό: «Ἐρχου καί ἴδε», τοῦ λῆει, προτείνοντάς του νά δοκιμάσει τήν ἐμπειρία ὁ ἴδιος, μόνος του. Ὁ Ναθαναήλ συμφωνεῖ. Στή σύντομη συνομιλία πού ἀκολουθεῖ ὁ Ναθαναήλ ἐντυπωσιάζεται καί ὁμολογεῖ τόν Χριστό ὡς Υἱό τοῦ Θεοῦ καί βασιλιά τοῦ Ἰσραήλ. Ἡ πίστη του θεωρεῖται ἄδοξη, γιατί προηγουμένως, ἔστω κι ἂν ἀμφέβαλλε γιά τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μέ βάση τήν καταγωγή του, ὁ Κύριος τόν χαρακτήρισε ἀληθινά ἄδοξο, ἐστιάζοντας στήν προαίρεσή του καί ὄχι στά λόγια του.

Ἔτσι, ἡ πίστη στόν Χριστό δέν εἶναι ἰδεολογία, δέν εἶναι θέμα διανοητικῆς παραδοχῆς, εἶναι θέμα ἀνταπόκρισης εὐθείας προαίρεσης σέ προσωπική πρόσκληση («ἔρχου»), πού καταλήγει σέ ἀψευδή ὄραση («ἴδε»). Ἡ πίστη χαρίζει ὑπόσταση στά μὴ βλεπόμενα ἀλλή ἀληπιζόμενα, καθιστώντας ἱκανό τόν ἄνθρωπο νά «ἐλέγχει», νά ἔχει γνώση γι' αὐτά τὰ μὴ βλεπόμενα ἀλλή πραγματικά (Ἐβρ. 11,1).

Εἰκόνες: εἴσοδοι πρὸς τὴν αἰωνιότητα

Αὐτή τὴν Κυριακή ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὴν ἀναστήλωση τῶν ἁγίων εἰκόνων. Μιά ἄχαρη καί δύσκολη περίοδος ἔληξε μέ θρίαμβο κατὰ τῆς Εἰκονο-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. α΄ 44-52)

«Έρχου καί ἴδε»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὕρισκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὕρισκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρετ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρετ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἐρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν σκῆν, εἰδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι· εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς σκῆς πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεφρότα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίοντάς ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

μαχίας. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός, ἐφόσον πῆρε ἀνθρώπου μορφή, ὑπῆρξε ἱστορικό πρόσωπο πού μᾶς συναναστράφηκε, μπορεῖ νά εἰκονιστεῖ. Φωτογραφία ἀνθρώπου ἀνύπαρκτου δέν ὑπάρχει.

Ἔτσι μπορούμε νά τόν εἰκονίζουμε, νά προσευκόμαστε μπροστά στήν εἰκόνα του, ὅσο καί στίς εἰκόνας τῆς Παναγίας, τῶν Ἀγγέλων καί ὁσίων τῶν Ἁγίων, ὁσίων, μαρτύρων καί ὁμολογητῶν τῆς πίστεως. Ἡ τιμή πού ἀποδίδουμε στήν εἰκόνα καί ἡ προσκύνησή της μεταβαίνουν στά εἰκονιζόμενα πρόσωπα, ὅπως μᾶς λέει ὁ Μέγας Βασίλειος.

Προσκυνώντας μιά εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τόν προσκαλοῦμε νά ἔρθει στή ζωή μας καί ταυτόχρονα ἡ πράξη αὐτή πού «ὑπερβαίνει τόν νοῦ» κατά τόν Νικόλαιο Πεντζίκη, διορθώνει σύν τῷ χρόνῳ καί τήν προαίρεσή μας καί τόν βίο μας.

Προσκυνώντας μιά εἰκόνα τῆς Παναγίας, τή νιώθουμε ὡς παραμυθία, ὡς πάντων χαρά, ὡς αἰτία τῆς σωτηρίας μας. Πρὸς τή Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἀπευθυνόμενα καί τό μυστήριο τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ της γευόμενα.

Προσκυνώντας τίς εἰκόνας τῶν Ἁγίων, τέκνα ἀγαπημένα καί ἐλεημένα τοῦ Χριστοῦ ἠοιζόμενα καί μιμητές τῶν μιμητῶν Του θέλουμε νά γίνουμε. Ἀναῆοιζόμενα περικαρεῖς ὅτι αὐτοί εἶναι οἱ πραγματικοί μας συγγενεῖς, οἱ πραγματικοί μας φίλοι, οἱ πραγματικοί μας γονεῖς.

Προσκυνοῦμε τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου, πάνω στόν ὁποῖο βλῆπουμε ὄχι ἕναν ἀνθρώπο ἐξαντλημένο, ἕναν ἐτοιμοθάνατο πού ὑποφέρει ἢ ἕνα νεκρό χλωμό καί κατάστικτο ἀπό τίς πηγές, προσφιλεῖς δυτικές ἀντιλήψεις. Ἀντίθετα βρισκόμαστε μπροστά στό ἄφατο μυστήριο ἑνός Θεοῦ πού ἐθελοῦσια ἐκτείνεται

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ἤθελε ὁ Ἰησοῦς νά μεταβῆ εἰς τήν Γαλιλαίαν καί βρῖσκει τόν Φίλιππον καί τοῦ λέγει, «Ἀκολούθησέ με». Κατήγετο δέ ὁ Φίλιππος ἀπό τήν Βηθσαϊδά, ἀπό τήν πόλιν τοῦ Ἀνδρέα καί τοῦ Πέτρου. Ὁ Φίλιππος εὐρίσκει τόν Ναθαναήλ καί τοῦ λέγει, «Εὐρήκαμε ἐκεῖνον, διὰ τόν ὁποῖον ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς εἰς τόν νόμον καί οἱ Προφῆται, τόν Ἰησοῦν, τόν υἱόν τοῦ Ἰωσήφ ἀπό τήν Ναζαρέτ». Καί ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Εἶναι δυνατόν ἀπό τήν Ναζαρέτ νά προέλθῃ κανένα καλό;». Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Φίλιππος, «Ἔλα νά ἰδῆς». Εἶδε ὁ Ἰησοῦς τόν Ναθαναήλ νά ἔρχεται πρὸς αὐτόν καί εἶπε, «Νά ἔνας ἀληθινός Ἰσραηλίτης, εἰς τόν ὁποῖον δέν ὑπάρχει δόλος». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Ἀπό ποῦ μέ γνωρίζεις;». Καί ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Πρὶν σέ φωνάξῃ ὁ Φίλιππος, σέ εἶδα νά εἶσαι κάτω ἀπό τή συκιά». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ λέγει «Ραββί, σύ εἶσαι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, σύ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐπειδὴ σοῦ εἶπα ὅτι σέ εἶδα κάτω ἀπό τή συκιά, πιστεύεις; Θά ἰδῆς μεγαλύτερα πράγματα ἀπὸ αὐτά». Καί προσέθεσε, «Ἀλήθεια, ἀλήθεια, σὰς λέγω, ἀπὸ τώρα θά βλέπετε τόν οὐρανὸν ἀνοιγμένον καί τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νά ἀνεβαίνουν καί νά κατεβαίνουν πρὸς τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλφα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

πάνω στό Τίμιο Ξύλο. Μέτρο τῆς ἀγάπης του γιά μᾶς εἶναι ὁ Σταυρός Του. Γίνεται ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ κυριολεκτικά «γεωγραφία τῶν ὀριζόντων τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης». Τόν σχηματίζουμε πάνω στό σῶμα μας καί ἀνακαινίζομαστε «ὡς ἀετοί» (Ψαλμ. 102,5).

Μεταθέτουν οἱ ἅγιες εἰκόνες τό κέντρο τῆς ὑπαρξης μας στίς αὐτῆς μιᾶς χαρᾶς πού τοιμᾶμε νά ὀνομάζουμε Παράδεισο. Μιᾶς χαρᾶς πού δίνει νόημα στή ζωή μας, στό παρελθόν μας, στό παρόν, στό μέλλον. Χτίζεται ἡ ζωή μας πάνω στή χαρά πού μᾶς στέλλουν οἱ ἅγιες Εἰκόνες.

Ἀποφεύγουμε τόν δρόμο τῆς ἀπελπισίας, τήν παγίδα τῆς ἀπόγνωσης, ἀτενίζοντας καί μόνον ἕνα εἰκόνισμα. Ἡ Εἰκόνα μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ὅσο δύσκολα κι ἂν εἶναι τά πράγματα, νά μὴν ἀπελπίζομαστε γιατί ὑπάρχει πάντοτε ἕνα βῆμα παραπέρα. Μᾶς διδάσκει ὅτι πρέπει νά εἴμαστε αἰσιόδοξοι ὅ,τι κι ἂν συμβαίνει.

Γλυκύτατη ἡ Ὁρθοδοξία

Χρειάζεται, λοιπόν, ἀγαπητοί ἀδελφοί, νά βροῦμε τό χαμένο κέντρο μας, πού εἶναι ἡ ἀψευδῆς γλυκύτατη ἐμπειρία τῶν Ἁγίων Πατέρων μας. Ἐμπειρία μαρτυρίου, δέσσης-πατρείας, ἄσκησης, ἀπὸ τήν ὁποία ἔχουμε ἀπομακρυνθεῖ ἰλόγω τοῦ καταναλωτικοῦ καί κοσμικοῦ πνεύματος πού ἐπικρατεῖ. Ἀπομακρυνθήκαμε ἀπὸ τήν ἀκολουθία, τίς μετάνοιες, γονυκλισίες, κεφαλοκλισίες καί ἐπάρσεις χειρῶν, τό κομποσκοίνι, τή νηστεία καί πρό πάντων ἀπὸ τή θεία Λει-

9 Μαρτίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)
«Ἀνάμνησις τῆς ἀνασιπλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843). Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων († 320).
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ιβ΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 44-52.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Μαρτίου, Β΄ νηστειῶν (Γρηγορίου Παλαμᾶ).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μρ. β΄ 1 - 12.

τουργία καί τόν γλυκό καρπό τῆς, τῆ θείᾳ Κοινωνίᾳ τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, πράγματα πού εὐγλωττα μᾶς ἐκδιηγοῦνται τά εἰκονιζόμενα καί σήμερα τιμώμενα πρόσωπα τῆς πίστεως μας.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Ἀρχιεπισκόπου Τυράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας

Ἡ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΗ ΕΝΤΟΛΗ

«Πορευθέντες»... Ἀπό τόν λήθαργο στήν ἀφύπνιση

(σχήμα 16x23, σελ. 528)

Ἐδόθηκε καί κυκλοφορεῖται ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τό νέο ἔργο τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τυράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου, τό ὁποῖο τιτλοφορεῖται «Ἡ λησιμονημένη ἐντολή, “Πορευθέντες”... ἀπό τόν λήθαργο στήν ἀφύπνιση». Πρόκειται γιά συλλογή ποικίλων κειμένων πού συνέβαλαν στήν ἱεραποστολική ἀφύπνιση καί στήν ἀναζωπύρωση τοῦ ἐνδιαφέροντος γιά τήν Ὁρθόδοξη ἱεραποστολή, μετά ἀπό μιά μακρά περίοδο λήθαργου. Ὁ συγγραφέας τονίζει τή λησιμονημένη ἐντολή «Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη» (Ματθ. 28,19), τήν ὁποία ἐνσαρκώνει μέ τήν πάνω ἀπό μισό αἰῶνα ἱεραποστολική του πορεία καί τό ἱεραποστολικό ἔργο του στήν Ἀλβανία.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---